

מסורת הש"ס

(6) [תוספתא פ"ה]
(7) [קדושין כד. וס"ג]
(8) [עירובין פה. וס"ג]
(9) [תוספתא פ"ד]
(10) [בבא"י נוסף: ופסד
עומתא] צידוקה
(11) [תוספתא פ"ה]
(12) [נרש"ג צ"ח נוסף:
כבר, נרש"ג צ"ח]
(13) [נוסף: לה, (ט) דפס"ר
דברא, (י) וס"ג]
(14) [דפס"ר תנאן, תנאן]
(15) [נראה שז"ל בדפוסתא,
והוא גמיל ד"ה מה,
(ט) נראה שז"ל תנאן,
(י) נראה שז"ל מה.
מרה"ס ש"ח ועי' מהרש"א
על מוס' ד"ה וגמירין]

מוסף רע"י

הובא בסוף המסכת

מוסף תוספות

א. כדי להקל עליה דא
בסות הוא ליה לשמושיה
עבד דמתא. כ' רבא.
דאמרי פירושא
להחמיר עילוי להניק שתי
שנים. ר' אבהו. ג. וירשא
לדא פירש, אימור לפי
הצורך נתחייב, והא לא
אצטרך. מוס' ה' צריך
ד. אצ"פ שלא היה צריך
לפרש. מוס' ה' ה' ה' ה'
ו. ונע"ש מוס' ה' ה' ה'
ז. יש לשפוט פירוש, ואף הוספה
מנכרו מן
ח. דאדברא משום ח.
ט. נייחא משום. מוס' ה' ה'
י. דגרמינן מנייחו. מוס'
ה' ה'.

פסקי רי"ד

תנאי ראשון חזו מחתים וזו: ג' מחול וזו. ודאי עקר ליה למתניה קמא: איין אחד מן העדים הראשונים ואחד מן האחרונים מטערפס: להעיד שהיה תנאי בנות זה כל זמן שלא יבואו שנים [כחאד יועידן] בחדא מן התנאים כשר ע"י עדי חתמיה ולא כל כמיניהו דהנך לשוויי תנאה בגיטא: איילא אסיפא. פשיטא דלין אחד מן הראשונים כלום שרי אפילו בלא שמייה אינן כלום דהא בגיטא ליה ההוא תנאה: אלא ארישא, דקאלין או האי או האי: מהו דתנאה, הוילי ומקיים גיטא בחד מהני תנאי הוו להו כחד תנאה וכל סהדי דמספרי לקיומי תנאה דהאי גיטא ליטטרפו קא משמע לן: מתני' ואגעי לאנטיפרס וחור. מיד: תנאו בטל. כלומר ושוב אינו כשר לגרש בו אפילו חור והלך לגליל ומשטהה שזשים יום אינו כשר דקא סקלא דעתך אנטיפרס תחמילת גליל היא וכו'.

מתנאי הראשון הלך לגליל ולא שהה שם
שלושים יום הרי זו מגורשת שזמן הש
עומתני י צרם יהודה צבאו מגליל ליהו
דעתיה עכו במדינת הים קיימול: כל
צו' צממל' פריך והל לא עבר שהי
צראס יהודה וזו צראס גליל הלך
ומשתה הו גיעט לך הוציר לו הלך
ליהודה והגיע לכפר עומתני וחר לא
עומתני לא צא וחזר בתוך שלושים ולי

בְּשֵׁלָמָה לַרְבָּא. דְּלוֹקִי יִישָׁא דְמַתְנִי ב' שְׂנִים מִמֶּנּוּ וְאַע"ג דְּקַסְטָ:
דְּקֻאמֶר מֵה הֵבֵן בְּחוּץ שְׁנֵי ה"ז גַּם: כְּדֵיל פְּרִישׁ.
שְׁנֵי וְהִיר הֵיכְלָתוֹ כֹּל לָרְכוּ: סִפָּא דְּפִרְישׁ. עַל כְּרוּחִין דְּקֻא
לֹא אֵיצְטְרִיד לְפִירוּשֵׁי וּפְרִישׁ: אֲלֵא לְרַב אֲשֵׁי. דְּלֻמֶּר יִישָׁא

בשלמא לרבא רישא בדלא פריש סיפא
דפריש אלא לרב אשי מאי שנא רישא ומאי
שנא סיפא קשיא ת"ר⁶ הרי זה גימך על מנת
שתשמישי את אבא שתי שנים ועל מנת
שתניקי את בני שתי שנים אע"פ שלא נתקיים
התנאי הרי זה גט לפי שלא אמר לה אם
תשמישי אם לא תשמישי אם תניקי ואם לא
תניקי דברי רבי מאיר וחכ"א נתקים התנאי
ה"ז גט ואם לאו אינו גט רשב"ג אומר אין לך
תנאי בכתובים שאינו כפול איכא דאמרי לר'
מאיר קאמר ליה ואיכא דאמרי לרבנן קאמר
להו איכא דאמרי לר' מאיר קאמר ליה והכי
קאמר ליה אין לך תנאי בכתובים שאינו כפול
והוה להו שני כתובים הבאין כאחד⁷ וכל שני
כתובים הבאין כאחד אין מלמדין איכא
דאמרי לרבנן קאמר להו והכי קאמר להו אין
לך תנאי בכתובים שאינו כפול וגמרינן
מינייהו ורמינהו הרי זה גימך ע"מ שתשמישי
את אבא שתי שנים על מנת שתניקי את בני
שתי שנים מת האב או מת הבן אינו גט
דברי ר' מאיר וחכמים אומרים אע"פ שלא
נתקיים התנאי הרי זה גט יכולה היא שתאמר
לו תן לי אביך ואשמשנו תן לי בנך ואניקנו
קשיא דרבי מאיר אדרבי מאיר קשיא דרבנן
אדרבנן דרבי מאיר אדרבי מאיר לא קשיא
התם בדלא כפליה לתנאיה הכא בדכפליה
לתנאיה ורבנן אדרבנן לא קשיא⁸ מאן חכמים
דהכא רבן שמעון בן גמליאל היא דאמר
כל עכבה שאינה הימנה הרי זה גט תנו רבנן
אמר לה בפני שנים הרי זה גימך על מנת
שתשמישי את אבא ב' שנים וחזר ואמר לה

בשלמא ארבע רישא בדלא פריש וסיפא בדפריש. פי' בקונט'
כיון דלא אנטריך לפרושי ופירש אמרי' דלמילא למימר
דלפילו מת לא הוי גט ואין נראה לר"י דהא גבי אבוי אנטריך
לפרושי^א וגבי בן אנטריך לפרושי לר' יהודה דלמר י"ח חודש^ב ומה
שפירש נמי אללא לרב אשי מתא שנה
רישא ומאי שנה סיפא כיון דבדשא
כמפרש יום אחד דמי על כרחין מת
האז או הבן דקמני כגון שמת ולא
הניקמו כלל ואמאי י"ז גט הא לא
נתקיים כלום מן התנאי ואין נראה
דלכ"ע מת הבן היינו שלא הניקמו
כלל י"ז דפירש במתני' ונראה לר"י
לפרש בשלמא לרבא^א כו' וסיפא דפריש
דהוליל ופירש שניס^ב ודאי לנצורה
קא מכיין וספיקו מת אינו גט אללא
לרב אשי כיון דרישא נמי הוי י"ז צמפרש
יום א' הרי נמי נתכוין לנצורה כיון
דפירש וספיקו מת לא ליהוי גט כמו
קמפ"ק^א ודקו דהו שני בתובין הבאין
באחד. הקשה ה"ר אלחנן צפרק
האומר (קדושין דף ס"א:) דפריך מקראי
טובה לר' חנינא בן גמליאל דלא צעי
תנאי כפול לימא^א דהוא צ"ב כמתבין
הבאים כחדד וי"ל דהתם כאיכא
דלמרי דהכא דלרבנן קאמר להו^א אי
נמי אי הוה פריך ליה התם מכולהו
בזהי הדדי הוי משני להו דהו שני
כמתבין הבאין כחדד ועוד דשפיר י"ז מצריך
להו רבי חנינא בן גמליאל התם:
וגמרינן מינייהו. פי' בקונטרס
ולא הוה שני כמתבין
הבאין כחדד דכולהו מצריך להו^א רבי
חנינא בן גמליאל בקדושין (ג"ר ס"א)
ואין נראה להרב רבי אלחנן דהתם
לא מצריך להו אללא דמשני להו
דאין משום אחד מהן ללמוד דניצעי
תנאי כפול אבל לרבי מאיר דליף
מינייהו לא עביד שם נריכותא ויש
לומר דיש בהן שום נריכותא:
תנאי

שך על מנת שתתני לי מאתים זוז לא ביטל דברי
נחתה משמשתו רצתה נותנת לו מאתים זוז אבל אמר
גיטך ע"מ שתתני לי מאתים זוז וחזר ואמר לה כפני
מנת שתתני לי ג' מאות זוז ביטל דברי האחרון את
ראשונים ואחד מן האחרונים מצטרפין אהייא אילימא
ארישא פשימא מהו דתימא כל לקיומא תנאי מצטרפין
גיטך אם לא באתי מכאן עד שלשים יום והיה הולך
ונטיפרם וחזר בטל תנאו הרי זה גיטך אם לא באתי
והיה הולך מגליל ליהודה והגיע לכפר עותנאי
ה גיטך אם לא באתי מכאן עד שלשים יום והיה
ע לעכו וחזר בטל תנאו הרי זה גיטך כל זמן שאעבור
ע היה הולך ובא הולך ובא הואיל ולא נתיחד עמה
יא דאנטיפרס בגליל הוה קיימא ורמינהי "אנטיפרס
בגליל בינתים מטילין אותו לחומרא מגורשת
ואינה

אבל אם לא הגיע לאנטיפרס וחזר ולאחר ימים הלך לגליל ונשמה
ליל והרי לא הלך עד עתה ונשמה: **לכפר עוטנאי**. קס"ד כפר
שלשים ואין כאן עוד לא תנאי ולא גט להתקיים עוד: **לעזו**. קא סלקא
מהה שלשים יום עובר מכנגד פנין מיד יהא גט: והיה הולך וזא
' **אנטיפרס ביהודה וכפר עוטנאי בגליל**. סמוכים זה לזה בכפר זה
ג' לאנטיפרס וחזר לא בטל תנאו דאכתי לא אזיל לגליל וכי אזיל
דלא לימני תלמין יומין אלא מיום שגיע לגליל. היה הולך מגליל
ודה: **בינפים**. היה הולך מיהודה לגליל ועבר את אנטיפרס ולכפר
ושהה: **מטיילן אוסו לחומר**. ואמרין מגורשת ליפסל לכהונה:
ואינה

[illegible]

(א) נראה דנ"ל דולד קאמר דהיינו שחי שנים. (ב) נראה דנ"ל דלא מצינו שפסק כר"מ לא בגיטין ולא בקדושין וכו'.

מי שאחזו פרק שביעי גימין

עזר.

עין משפט
נר מצוה

סדר א ב מ"י פ"ח מהל'
גירושין הלכה יח סמג
עשין כ טוש"ע אה"ע סי'
קמג סעיף י:
סג ג מ"י שס פרק ט
הלכה ט סמג שס
טוש"ע אה"ע סי' קמד
סעיף ז:

פסקי רי"ד (המשך)

[illegible][illegible]